

er den ingenlunde. I Anledning af disse forskellige Øttringer, der ere faldne, skal jeg tillade mig at anføre i Almindelighed, at Regjeringen ingenlunde altid har bundet sig til saa strenge Former med Hensyn til Bevilling af Mølleanlæg i Kjøbstæderne som paa Landet, og det er ikke uden Exempel, at, endog førend Consumtionen blev ophævet, Brændeviinsbrændere have faaet Tilladelse til at male det Korn, de brugte til deres Brænderier, paa en særegen Mølle, som de opførte i dette Niemed. Min ærede Sidemand (Simony), som er nøiere bekendt med disse Forhold, har gjort mig opmærksom paa, at der i Aarene mellem 1844 og 1846 er meddeelt en Brændeviinsbrænder i en af Provindsbyerne i Jylland en saadan Tilladelse. Det kommer jo for Resten ikke Sagen ved, erkjender jeg gjerne; men det Væsentlige er, at, som Forholdene nu ere, vil Regjeringen, naar denne Lov ikke udførem, ansee sig berettiget til at give saa mange Bevillinger, den finder tilraadeligt, til enhver Næringsbruger i Kjøbstæderne, og jeg skal henvise til, at her i Kjøbenhavn er der givet flere Næringsbrugere Tilladelse til at anlægge Møller til eget Brug, ligesom ogsaa den største og bekendteste Mølle her i Kjøbenhavn, der nu har faaet Tilladelse til at forhandle sit Meel i hele Landet, jo vistnok har skadet Kjøbenhavns Møller allermeest. Den ærede Rigsdagsmand, der udgjør Minoriteten (Schytte) yttrede, at det undrede ham, at jeg havde forsonet mig med Bevillingssystemet. Jeg er ligesaa lidt nu forsonet dermed, som jeg hidtil har været det; men, ligesom jeg forrige Gang fandt mig i det i en vis Tid og med visse Indskrænkninger, saaledes finder jeg mig ogsaa nu deri i en vis Tid og med visse Indskrænkninger; jeg finder mig deri, hellere end at udflyde Sagen; men det er ogsaa det Hele. Den samme ærede Rigsdagsmand har misforstaaet min Øttring, naar jeg har sagt, at der ikke er saa stor Frihed, som der tidligere har været, i Kjøbstæderne. Dette har jeg vel sagt; men jeg skal sige, hvori det bestaaer, forsaavidt jeg ikke har udtalt mig aldeles tydeligt. For kunde Regjeringen meddele Bevilling til Anlæg af Møller i Kjøbstæderne, naar den fandt det tilraadeligt; men nu kan Regjerin-

gen ikke meddele Bevilling til Anlæg af Møller i Kjøbstæderne, fordi den finder det tilraadeligt; den kan meddele visse Næringsbrugere Tilladelse dertil, men den kan ikke meddele Bevilling dertil til Alle, naar den finder det tilraadeligt; den skal spørge de andre Møllere, om de ikke ville opføre Møller. Deri ligger den væsentlige Indskrænkning, den Forandring, som er en Indskrænkning i den hidtil bestaaende Frihed, og det er ogsaa denne Indskrænkning, jeg har meent, der er større end den, der hidtil har bestaaet, og som jeg har meent virkelig er en Indskrænkning i den hidtil bestaaende Frihed. Men jeg finder, at det er en gavulig Indskrænkning, og at der er Anledning for Kjøbstadmøllerne til forsaavidt at glæde sig ved denne Lov, idet jeg dog erkjender, at det vilde have været endnu fordeelagtigere for dem, om Loven var gaaet igjennem saaledes, som den i sin Tid blev indstillet herfra, hvilket jeg meget gjerne skulde have ønsket, saa at Næringsbrugere ikke fik den samme Tilladelse. Men jeg gjentager, at det efter min Overbeviisning vilde være urigtigt, fordi man ikke har kunnet sætte dette igjennem, derfor at fraraade Loven, eller søge at sætte den forrige Bestemmelse ind igjen, hvorved man udsætter sig for ikke at faae Loven ud.

Ørsted: Jeg skal blot bemærke, at det har været mig meget vel bekendt, at der een eller to Gange ogsaa før Consumtionens Ophævelse har været meddeelt Bevillinger til Brændeviinsbrændere til at formale deres eget Korn; men jeg har kun nægtet, at det har været et brugeligt og vedtaget System forhen, at saadanne Bevillinger kunde gives. De ere blot givne i ganske enkelte Tilfælde, og saavidt jeg har forstaaet den høitærede Indenrigsministers Foredrag, er det heller ikke efter Consumtionens Ophævelse blevet nogen almindelig Vedtægt; men der er kun i enkelte Tilfælde givet saadanne Bevillinger. Dersom der derimod udkommer en saadan Lovbestemmelse, som den her omhandlede, opstaaer der et Slags Fordring for enhver Næringsbruger paa at kunne faae denne Bevilling, og, skjøndt jeg, som jeg allerede har bemærket, med Indenrigsministeren troer, at det ikke hyppigt vil blive begjæret eller bevilget, troer jeg dog, at Vedtæ-